

[Indenrigsministeren]

stemme for det, men det viser meget klart, hvad alternativet til regeringens lovforslag om kommunaløkonomien er. Jeg har med glæde læst i bemærkningerne, at SF deler regeringens bekymring for, at det skrå skatteloft virker fordelingspolitisk uheldigt, hvis de kommunale skatter stiger.

SF vil blot gå en anden vej. Man erkender, at skatterne vil stige, og man vil så hæve loftet til 73 pct. Hermed er man parat til at slette et af de væsentligste elementer i skattereformen, nemlig den sænkning af marginalskatterne, der i disse år er en international bestræbelse.

Partierne bag skattereformen har været enige om, at det skulle kunne lønne sig at yde en ekstra arbejdsmæssig indsats. Nedsættelsen af det skrå skatteloft sikrer, at skatteyderne ikke kommer til at betale mere end 68 pct. i skat af den sidst tjente krone.

Konsekvensen af hr. Thofts forslag vil være, at skatteydere i et meget stort antal kommuner vil komme til at betale mere i skat end 68 pct. af den sidst tjente krone. Jeg behøver vel ikke at tilføje, at antallet af kommuner med en skatteprocent, der fører til overskridelse af skatteloftet, vil blive meget større, hvis regeringens forslag om skatteloft for de kommunale og amtskommunale skatter ikke gennemføres. Det kan oplyses, at skatteloftet i 1987 hjælper 280.000 skatteydere i 151 kommuner.

Regeringen mener, at et sådant brud med skattereformen vil have yderst uheldige virkninger, øget tilskyndelse til skatteunddragelse, mindsket tilskyndelse til at gøre en ekstra indsats. Men regeringen er – som de forslag, vi tidligere har behandlet, viser – parat til at tage konsekvensen af sit standpunkt og sikre, at den samlede skat holdes i ro, så det skrå skatteloft ikke virker vilkårligt.

Jeg håber, der vil vise sig et flertal i Folketinget for en løsning, der både opretholder sænkningen af marginalskatterne og undgår de fordelingsmæssigt uheldige virkninger af de stigende kommuneskatter.

Stavad (S):

SF peger efter Socialdemokratiets mening med sit forslag på et reelt problem, nemlig at regeringen ved at vælte flere og flere udgifter over på kommuner og amter tvinger de lokale skatter i vejret, og det betyder, at flere stø-

der imod skatteloftet. Herved får vi også efter Socialdemokratiets opfattelse en uacceptabel fordelingsvirkning af skatterne.

Derimod vil jeg gerne ramme en pæl igennem en misforståelse, som har bidt sig fast i den offentlige debat. Dette problem er ikke en følge af skattereformen. Der er ikke én eneste mere, der støder imod skatteloftet som følge af skattereformen.

Efter Socialdemokratiets opfattelse er de skatteprocenter, vi opererer med, ikke for små. En marginalskat på 68 pct. plus kirkeskat, hvor skatteyderen altså selv får lov til at beholde under $\frac{1}{3}$, kan ikke bære mere uden andre uheldige virkninger.

Det, der er behov for, er i stedet at finde aflastninger for personskatterne. Det erkender vi er ingen let opgave, men efter vor opfattelse findes der fortsat store skattefrie avancer, som vi bør tage fat på. Vi mener, at det derigennem kan være muligt at forhindre, at flere støder imod skatteloftet. Det er også efter vores opfattelse en løsning, som vil være fordelingspolitisk bedre end bare at forhøje det skrå skatteloft.

Socialdemokratiet afviser altså SFs forslag, men mener, at det er påtrængende at få løst problemet, og vi er som altid parat til også at kaste vore kræfter ind i den opgave.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg har siddet og tænkt på, om det egentlig er et columbusæg, vi bliver præsenteret for. Det er hr. Thoft, der med en tryllestav siger »Keine Hexerei, nur Behändigkeit«, så klarer vi tingene. Jeg ser det nu som en limpind, som vi ikke hopper på.

Den foreslåede forøgelse af det skrå skatteloft giver ubalance i den skattereform, som nu er ved at gå i gang. Det vil øge beskatningen af arbejdsindkomster og dermed skabe en ubalance i forhold til beskatning af øvrig indkomst ved at gøre forskellen mellem de to skattestørrelser større. Det kan vi ikke være med til.

Det er helt klart fremgået af den debat, vi har haft herinde i aften, at det samlede skattetryk for den enkelte borger ikke må forøges. Borgeren ser ikke så meget på, om det er statsskat, der skal betales, om det er kommuneskat, eller hvad det er. Borgeren ser på det samlede skattetryk, som han kommer ud for.